

Bon viatge pel rock'n'roll

Lluís Gendrau, director editorial del Grup Enderrock, ret homenatge a Xavier Mercadé

Just en tornar de vacances havíem quedat de fer un darrer consell de redacció del número de setembre d'Enderrock, i repassar si hi havia hagut alguna novetat digna d'incloure a la revista i dedicar-li l'Editorial. Vam pensar que, coincidint amb l'inici de la nova temporada, les reunions de redacció serien de nou presencials, sobretot per superar un any virtual en què vam decidir no deixar enrere la revista ni l'activitat al web. La pandèmia no ens podia aturar, perquè si paràvem estàvem morts. Tots hi vam posar el coll, i encara que no hi haguessin concerts tu te les vas empescar per tenir imatges de directes a porta tancada o recitals dalt d'un terrat. Tota la redacció va marxar tres setmanes de vacances, i amb la família vas passar uns dies com cada any a Benavarri. De fet, vas habilitar un espai per guardar-hi les 300 fotografies de l'exposició *Rock viu* del Palau Robert, homenatge a la teva trajectòria de 40 anys que ha estat un èxit de visitants i que ha atret públic, músics i mitjans com mai. La mostra es va inaugurar el 12 de maig i s'havia de desmuntar el dia 29 d'agost. I, al final, les llargues cues i l'interès que ha despertat la teva passió per la música i la fotografia han fet que es prorrogui una setmana més fins al 5 de setembre.

Havíeu tornat feia uns dies, i vas aprofitar per completar el teu arxiu digital amb un milió de fotografies tirades a més de 14.000 concerts. Ens vas demanar que la teva secció *La Foto del Mes* havia de ser per a un grup que tenia un directe brillant, la banda de punk i rock de Barcelona **The Capaces**. Feia setmanes que havies enviat el darrer article, on laments de nou que les restriccions per covid han deixat molts sectors tocats de mort, com les sales de concerts, els grans esdeveniments o la cultura nocturna. Aquest era el teu hàbitat.

The Capaces al Parc del Fòrum de Barcelona (30/juliol/2021) Foto: Xavier Mercadé

El dia abans vas fer un tomb pel teu estimat barri de l'antiga vila de Sants, que ja engalanava la Festa Major. Vas arribar a casa cansat després de pujar els dos pisos d'escaleres sense ascensor i, poc abans d'anar a dormir, vas demanar a la teva dona que l'endemà t'hauria d'acompanyar amb un cop de moto fins a la redacció. Però aquell dilluns 23 d'agost no vas venir. Ens van dir que aquell dia no t'havies aixecat, que et quedava un fil de vida. El maleït bitxo contra el qual havies lluitat els darrers quatre anys t'havia consumit el darrer alè. Ens vam acomiadar la mateixa tarda, tot i que tu ja estaves inconscient, però et vam agrair l'immens bagatge que has aportat a la revista, a la música i a la fotografia del país. L'última lliçó ha estat el teu coratge per mantenir-te a peu d'escenari i darrere l'objectiu fins al darrer instant.

Aquell mateix vespre vas iniciar un nou viatge de cançons, fotos i rock'n'roll. Hem compartit trenta anys de trajectòria, des que tu i Ferran Amado vas arribar amb el projecte del fanzín d'*El Galliner* i com a enorme mostra de generositat vam iniciar de manera conjunta el repte de l'*Enderrock*. I quan la gent ens preguntava qui hi havia al darrere, no entenien que ho vam fer posant-hi només els nostres estalvis, la valentia i el talent de persones com tu, que ja havies descobert la part més bèstia de la vida.

Tan tossut com els altres i gràcies a la teva personalitat vam fer lluir les teves imatges, vam anar de concert en concert, fent fotos i venent revistes. I vam escriure i il·lustrar junts milers de pàgines fins a superar el número 300, que ara reeditarem en format de llibre. Per commemorar haver superat el quart de segle d'una revista musical, vas oferir-nos el teu major tresor, un arxiu de milers de fotos que són la història de la música actual per a un número especial. I, com que no n'hi havia prou, vam muntar l'exposició *Rock viu* al Palau Robert.

Un llegat que demostra que **Xavier Mercadé** és el més gran fotoperiodista de música en directe del nostre país. Tot i que la teva discreció i caràcter feia que evitessis expressar sovint els teus sentiments, vas ser una mica més feliç. Sobretot quan a la inauguració vas fotografiar, cantar i

ballar amb els teus amics **Sidonie**. Però hi ha un fet que demostra la teva transcendència: no s'havien vist mai tants missatges d'estima, de tants artistes, tan diferents i de tantes generacions. Tota la cultura musical ha agraït la teva feina, la teva bonhomia i el teu llegat, des del president fins al darrer rocker. Les teves fotos plenes de música et fan immortal, mentre la teva ànima serà present a totes les sales de concerts dels Països Catalans.

Bon viatge, **Xavi**!